

Katedra sociální práce
FF UK Praha
Posudek na bakalářskou práci

Aleny Mrázkové

Využití profesiografické metody v sociální práci se zaměřením na vedoucího pracovníka OSPOD

Cílem práce je zkonstruovat profesiogram pro profesi vedoucího pracovníka oddělení sociálně právní ochrany dětí na obecním úřadě.

Úvodní kapitoly podávají až příliš obsáhlý přehled právního rámce činnosti těchto pracovníků. V kapitole 2.2 se autorka rozhodla, že se bude zabývat jen činnostmi, které souvisejí s návrhem na odebrání dítěte z péče biologických rodičů, a nebude se zabývat celou oblastí náhradní rodinné péče, která ale do působnosti OSPOD spadá. Pak ale popisuje např. povinnosti OSPOD vůči dětem s poruchami chování a dětem, které páchají trestnou činnost – tyto děti však nemusejí být vždy odebrány z rodin. Sféry kompetence krajských úřadů a MPSV – což je náplň dalších kapitol - mohly být také popsány stručněji.

K vlastní konstrukci profesiogramu používá autorka upravené Burešovo schéma, které je v 6. Příloze práce. Není však uvedeno, na základě jakých dat profesiogram vytváří. Pravděpodobně jde o výsledky rozhovorů s vedoucími pracovníky OSPOD. Usuzuji na to z jednoho odstavce v první kapitole, kde je zmíněn OSPOD v Praze 10 a OSPOD v Praze 16. Dvěma pracovnícím je také jmenovitě děkováno na začátku práce. Pokud tomu tak bylo, bylo by třeba vyjasnit, proč volba padla na tyto dvě pracovnice a nakolik mohou reprezentovat více než dvě stovky OSPOD fungujících v ČR. Z práce není možné vytušit, na co byly tyto pracovnice dotazovány. Bylo prováděno pozorování činnosti vedoucího, nebo autorka spoléhala jen na reflexi pracovníků? Má autorka na tomto poli vlastní praktickou zkušenost, kterou nějak využila? Nic z toho se čtenář z práce nedoví.

Práce cituje dostupnou českou literaturu. V citacích chyby nejsou.

Práce je psána srozumitelně, někdy je styl kostrbatý („Psychologická analýza atypického průběhu činností a mimořádných událostí v pracovní činnosti by opět spadala do mezí veškerých předpisů. Jednalo by se na příklad o postupy ve výjimečných případech, na které ovšem zákon pamatuje...“)

Oceňuji, že se autorka pokusila o systematický popis jedné z kontroverzních pozic státní správy obsazované sociálními pracovníky. Chvályhodná je i ambice využít tento popis k výcviku, k hodnocení výkonu pracovníka a k supervizi. Slabinou však je „zamlčená“ metodika

Návrh hodnocení: dobře

Doc. O. Matoušek

7.8. 2008